

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 493/2021
09.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца Агенција за вештачење и консалтинг АА ПР из ..., чији је пуномоћник Бобан Матић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Високи савет судства, Основни суд у Крагујевцу, кога заступа Државно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о сукобу надлежности између Привредног суда у Београду и Првог основног суда у Београду, на седници већа одржаној 09.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој парници стварно је надлежан Први основни суд у Београду.

Образложење

Први основни суд у Београду се решењем П 59037/20 од 18.12.2020. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој парници и, по правноснажности решења, списе предмета уступио Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност, већ је дописом П 7660/21 од 16.08.2021. године доставио списе Врховном касационом суду ради одлучивања о сукобу надлежности.

Решавајући сукоб стварне надлежности на основу члана 22. става 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је утврдио да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Први основни суд у Београду.

Према одредби члана 25. става 1. тачке 1) Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08) привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Законом о судским вештацима („Службени гласник РС“ бр. 44/10) је прописано да се пословима вештачења у смислу тог закона сматрају стручне активности чијим се

обављањем уз коришћење научних, техничких и других достигнућа пружају суду или другом органу који води поступак потребна стручна знања која се користе приликом утврђивања, оцене или разјашњавања правно релевантних чињеница (члан 2). Вештачење обављају физичка и правна лица која испуњавају услове предвиђене овим законом, државни органи у оквиру којих се може обавити вештачење, као и научне и стручне установе (члан 3. став 1). Вештака именује и разрешава министар надлежан за послове правосуђа, који одлучује и о упису и брисању правних лица у регистар правних лица за обављање послова вештачења (члан 4). Вештак има право на накнаду трошкова и право на награду за рад (члан 5). Физичко лице може обављати вештачење само ако је уписано у регистар вештака (члан 8.).

Према члану 2. Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“ бр. 36/11) привредно друштво је правно лице које обавља делатност у циљу стицања добити.

Тужилац је у својству физичког лица (предузетника) обавио вештачење по решењу Основног суда у Крагујевцу у предмету П 5318/15. Тужбом у овом предмету потражује награду за обављено вештачење.

Полазећи од напред наведених норми материјалног права, те чињеничног основа у овом предмету, произлази да нема места за заснивање надлежности привредног суда.

Према члану 25. ставу 1. тачки 1) Закона о уређењу судова за заснивање надлежности привредног суда у спору између предузетника, као привредног субјекта, и правног лица неопходно је постојање објективног услова – да спор произлази из обављања делатности привредних субјеката. Тужилац је предузетник и у смислу наведеног закона привредни субјект, а тужени је правно лице. Међутим, њихов спор није произашао из привредне делатности ових субјеката, већ из делатности због које је тужилац уписан у надлежни регистар вештака, а која је ближе уређена Законом о судским вештацима. Стручне активности вештака прописане чланом 2. Закона о судским вештацима не могу се сматрати привредном делатношћу, већ су усмерене на пружање стручних знања за потребе судова и других државних органа приликом разјашњења спорних чињеница.

Сходно наведеном, за суђење у овом предмету стварно је надлежан Први основни суд у Београду према одредбама члана 22. става 2. Закона о уређењу судова.

Применом члана 22. става 2. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић